

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina ZARES

Cveta Zalokar Oražem

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
Spoštovani gospod dr. Pavel Gantar, predsednik

Ljubljana, 15. februar 2011

Zadeva: Pisno poslansko vprašanje

Spoštovani,

Na podlagi 248. člena Poslovnika Državnega zbora (Ur. l. RS, št. 35/2002, 60/2004 in 64/2007) vam pošiljam pisno poslansko vprašanje v zvezi prijavljanjem mučenja živali, ki ga naslavljam na ministra kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, mag. Dejana Židana

Hvala in lep pozdrav,

Cveta Zalokar Oražem
Poslanka PS Zares - nova politika

VSEBINA PISNEGA POSLANSKEGA VPRAŠANJA

Zakon o zaščiti živali med drugim omogoča posameznikom prijave mučenja živali, v kolikor so le ti prepričani, da lastnik s svojo živaljo ravna v nasprotju z zakonskimi določbami. V zadnjem času pa so v javnost pricurjale informacije, po katerih naj bi predvsem s strani Veterinarske uprave Republike Slovenije (VURS) prihajalo do groženj tistim prijaviteljem, ki naj bi podali lažno prijavo. Še več, zadnji primer govori celo o tem, da je prijaviteljica, ki je pred časom podala sum zlorabe treh živali, za enega izmed njih prejela celo globo v višini 500 evrov. Dejstva, da so vsi trije psi, ki naj bi bili, skladno z zakonskimi določili, podvrženi mučenju, izginili, veterinarske uprave ne skrbijo.

Celotna zgodba napeljuje v bistvu na smiselnost samih prijav, saj se ljudje, glede na odnos pristojnih inšpekcijskih služb, ki na podlagi ugotovitev pristojnega veterinarja podajo končno "sodbo", upravičeno sprašujejo, zakaj bi sploh prijavljali sume mučenja živali in s tem tvegali visoke kazni. Predstavnica društva za zaščito živali potezo VURS-a ocenjuje celo kot grožnjo, saj se do danes naj ne bi zgodilo, da bi prijavitelji za lažno prijavo prejeli denarno kazen; ob tem da se grožnje z globami vrstijo iz dneva v dan.

Glede na predpisan postopek, je pri ocenjevanju možnih zlorab in mučenja, uradni veterinar pri svojem delu samostojen. Pri vodenju postopka, skladno s svojimi pooblastili ocenjuje stanje živali in ali so bile prijave upravičene ali ne. V primeru lažne prijave lahko prijavitelja sankcionira kot to predvideva zakon o inšpekcijskem nadzoru. Prijavitelj pa ima možnost vložiti zahtevo za sodno varstvo v kolikor je mnenja, da prekrška ni storil.

Sama sem prepričana, da je institut prijavljanja mučenja živali izredno pomemben, zato je odzivnost oziroma uradniško delovanje VURS-a več kot presenetljivo. Celo več, na VURS-u naj bi dejali, da je vedno več takšnih prijaviteljev, ki se čustveno odzivajo na stanje, ki pa ni dokazljivo v nasprotju s predpisanimi standardi, za katere naj bi bili izšolani uradni veterinarji, ki pa se o mučenju živali lahko odločajo tudi na podlagi nejasnih zakonskih določil. Iz tega lahko sama povzamem, da gre, glede na suhoparno tolmačenje VURS-a, tudi za presojo posameznega veterinarja v odvisnosti od njegove subtilnosti do živali. Zato vas, kot pristojnega ministra, v sklopu katerega deluje tudi omenjena institucija, sprašujem sledeče:

- na podlagi kakšnih ugotovitev (glede na čas prijave in samo preverjanje stanja živali) pristojni veterinar ocenjuje primernost oziroma upravičenost podajanja prijav mučenja živali? Kje je meja med dejanskim mučenjem oziroma zlorabljanjem živali in nekoliko strožjo vzgojo oziroma skrbjo za posamezno žival?
- Koliko primerov je bilo v zadnjih petih letih, ko so pristojne veterinarske službe ugotovile tako imenovano lažno prijavo mučenja živali in kaj se je v

prihodnosti zgodilo z živalmi ter koliko primerov je bilo takih, katerih prijava je bila na podlagi pregleda živali, upravičena?

Glede na, po oceni varuhov živali, neživljenjskost delovanja pristojnih veterinarskih služb vas sprašujem, kdo bo za nastalo situacijo odgovarjal oziroma, kakšne spremembe na tem področju predvideva pristojno ministrstvo, da v bodoče ne bo več prihajalo do upravičenega strahu s strani tistih, ki s svojim odgovornim ravnanjem opozarjajo na mučenje živali s strani njihovih lastnikov?